

[Foged.]

betale skatten til andre skatteydere end den ene, der har ført sin sag frem til Højesteret. Det forekommer mig uforståeligt, at finansministeriet under disse omstændigheder mener at kunne beholde de ret betydelige skattebeløb, som ulovligt er afkrævet disse skatteydere, og der er derfor grund til at anmode finansministeren om en forklaring på finansministeriets holdning i denne sag.

Finansministeren (Kampmann): Jeg kunne jo begynde med at stille et modspørgsmål til det ærede medlem hr. Foged: Med hvilken hjemmel skulle jeg kunne tillade tilbagebetaling af skat i de omhandlede tilfælde?

Forholdet er det, at der i lovgivningen er foreskrevet ganske bestemte frister for indbringelse af sådanne spørgsmål for landskatteretten og de ordinære domstole. Disse frister er forlængst overskredet i alle de sager, der vedrører salg af tørvejord under krigen. At man sådan i al almindelighed og uden nogen tidsbegrænsning skulle gå med til uden hensyn til lovens regler at indrømme tilbagebetaling i tilfælde, hvor en domstol ændrer en hidtil fulgt skattepraksis, forekommer mig ikke antageligt. Allerede praktiske hensyn udelukker en sådan fremgangsmåde, idet det er klart, at man ikke, fordi der falder en sådan dom, kan optage samtlige landets skatteansættelser for en årække til revision. Skulle man fravige lovens frister, måtte der foreligge ganske ekstraordinære omstændigheder i den pågældende sag.

Jeg er naturligvis villig til — det ved det ærede medlem jo godt — at se på, hvad der bliver forelagt mig af sager, men jeg kan ikke her love, at der er særlig store chancer for at få alle andragender på dette område bevilget, idet jeg har ganske bestemte lovregler, der er vedtaget her i tinget, at holde mig til.

Foged: Når den højtærede minister nu spørger mig: Med hvilken hjemmel? — kunne jeg måske svare, at det virker lidt forbavsende, at man så ikke i svaret fra skattedepartementet har givet udtryk for, at man ikke havde hjemmel dertil. Der står i det svar, der er givet — jeg beder om tilladelse til et kort citat —:

„Foranlediget heraf skal man meddele, at det ansøgte ikke kan bevilges.“

Uden begrundelse af nogen som helst art, uden henvisning af nogen som helst art! Det er forøvrigt en ting, vi har diskuteret tidligere her i tinget, at vi måske skulle ind på, at der skal anføres en begrundelse.

Når der nu er andre tilfælde, hvor medlemmer af den samme regering dog har givet tilsagn om, at man, også med tilbagevirkende kraft, vil rette sig efter Højesterets kendelse, falder det mig noget for brystet, at man ikke vil gøre dette indenfor finansministeriet. Under de forhandlinger, der blev ført her i folketinget vedrørende tilbagebetaling af fortjenester ved erhvervsvirksomhed m. v. i tysk interesse, svarede den højtærede minister for handel, industri og søfart på et spørgsmål fra de ærede medlemmer hr. Ninn-Hansen og hr. Steen — det står spalte 2235 —:

„Jeg kan berolige de ærede medlemmer hr. Ninn-Hansen og hr. Steen med, at en dom, der vil ændre revisionsudvalgets praksis, naturligvis må få til følge, at man ændrer ikke alene den konkrete afærelse, men også andre. F. eks. er det rigtigt, at kuttersagen verserer for Højesteret, og hvis Højesteret kommer til et andet resultat i sagen, vil denne være at betragte som en prøvesag, der vil få følger for de andre kuttersager.“

Jeg vil tro, at denne stillingtagen er rigtig, og jeg stiller det konkrete tillægsspørgsmål til den højtærede finansminister, om ikke det samme kunne gøres gældende her.

Finansministeren (Kampmann): Det er jo nu engang således, at jeg må rette mig efter forældelsesreglerne indenfor den lovgivning, jeg administrerer.

Vedrørende skrivelsen fra skattedepartementet skal jeg meget gerne, hvis jeg må få den at se, undersøge, hvad motiveringen for afslaget har været.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Fuglsang* til boligministeren:

„Kan ministeren oplyse om, hvornår Gladsakse kommune kan forvente den nødvendige byggetilladelse og materiale-